

One size fits all

Als je op internet zoekt naar 'gezonde voeding voor de hond' kun je geen pagina openen zonder dat er binnen vijf zinnen verteld wordt wat je moet geven en vooral wat niet. De zoektocht gaat van gezond, via gezonder, naar het predicaat gezondst. We verzuipen snel in informatie die zo diep op de materie ingaat dat alle redelijkheid overboord gegooid wordt. Voor je het weet, ben je verstrikt geraakt in het web van vetzuren, prooidieren en wolven. In de natuur dit, en de wolf dat ... We vergeten voor het gemak maar dat er onder wolven niet zo veel variatie is in leefwijze, bouw, omstandigheden, etc. Terwijl we honden houden op appartementen, boerderijen, van klein tot groot, met krullen, kaal en stekels.

Het is niet de discussie of een hond een wolf is, het is de vraag welke eisen welke hond stelt aan zijn voeding. Hoe leeft hij? Hoe beweegt hij? Wat doen we ermee? Trekt hij een slede? Jaagt hij op wild? Of wordt hij zelfs bij kleine stukjes opgetild en in een tas gedaan?

Dat een hond afstamt van de wolf is duidelijk. Dat een wolf een vleeseter is ook. Dus als we dat als feiten aannemen, kunnen we verder kijken naar de leefomstandigheden en behoeftes van het individu. Deze individuele behoeftes verschillen bij de hedendaagse huishond zo erg, dat het gewoonweg niet zo kan zijn dat elke voeding past bij elke hond. In mijn praktijk zie ik hier dagelijks voorbeelden van. Honden die te dik zijn, te weinig eiwitten binnenkrijgen, maar ook te veel. Honden met intoleranties en allergieën. Ik zie allerlei voorbeelden van honden die voeding krijgen die niet bij ze past. Dit zegt niet altijd direct iets over de kwaliteit van de voeding.

Waar ik me nog altijd het meeste over verbaas, is dat de meest fanatieke voorstanders van bepaalde manieren van voeren het hardst schreeuwen en standpunten innemen. Het doet me denken aan mensen die heel erg fanatiek een bepaalde geloofsovertuiging aanhangen; hun weg is de enige en juiste weg. Alle andere wegen zullen je hond de goot

in helpen. Tijdens mijn lezingen heb ik vrijwel altijd een aantal fanatieke BARF'ers en versvoerders in de zaal zitten die de rest ervan proberen te overtuigen dat ze hun hond aan het mishandelen zijn, omdat er brokken gegeven worden. Het is zo zonde van hun tijd. Ze zouden beter mensen kunnen voorlichten en informeren over de mogelijkheden zonder te veroordelen.

Ik probeer mensen altijd te laten zien dat het absoluut geen nut heeft om je te verliezen in de details als je het grotere beeld niet in de gaten houdt.

De leukste discussiepuntjes die ik de afgelopen weken voorbij heb zien komen:

- Zelfs het goedkoopste vers vlees is beter voor je hond dan de beste brok! Geloof me, er zijn tegenwoordig zulke waardeloze kvv's te koop, dat ik liever zou kiezen voor een betrouwbare brok.
- Mijn hond krijgt geen 'brokkenvergift'! Maar wel elke dag een paar plakken industrieel gebakken brood ...
- Ik laat mijn pup alleen maar opgroeien op vers vlees! Terwijl het kvv van keuze zo ontzettend slechte kwaliteit vlees bevat, dat de pup alsnog een tekort aan hoogwaardige eiwitten krijgt.

En laat ik duidelijk zijn over mijn standpunt: ik wil voor mijn honden ook precies weten wat er in een voeding zit, en ben een groot voorstander van een goede zelf samengestelde maaltijd. Weet wat je geeft! Een hond is inderdaad een vleeseter, maar toch zeker geen wolf. We bakkeleien maar over dit punt tot we een ons wegen, maar wolven liggen niet in mandjes voor de verwarming, wolven trekken we geen jasjes aan, en wolven doen hopelijk wel iets meer dan vier keer per dag een rondje om de kerk. Al is de hond fysiek een vleeseter, hij is ook zo doorontwikkeld in de afgelopen eeuwen, dat hij ook uit plantaardig materiaal (mits ontsloten) zijn energie kan halen. In hoeverre je dit wil? Dat verschilt per hond, baas, tijd en portemonnee.

Het is dus allemaal niet zo zwart-wit als sommigen ons willen doen geloven. En de juiste voeding is dus nog steeds de voeding waar de hond het goed op doet. Er bestaat niet zoiets als 'one size fits all', en het is dus de kunst om de goede voeding uit te zoeken bij elke individuele hond. En dit kun je leren, ook jij!

Tekst: Lotte Botter • foto: Ketzirah Lesser